

vative Folkepartis Stilling til dette Spørgsmaal er imidlertid mere ulden, om jeg saa maa sige. Det ærede Medlem Hr. Pürschel, der var Ordfører for det konservative Folkeparti udtalte, at det først og fremmest gjaldt om at begrænse Tjenestemændenes Antal, det ærede Medlem anvendte Udtrykket: I første Linie. I første Linie gælder det om at begrænse Tjenestemændenes Antal, naar man skal have Udgifterne til Tjenestemandslønningerne ned. Men i anden Linie, hvad gælder det saa om? Ja, saa skal Lønningerne skæres ned. Jeg kunde fristes til at sige til det ærede Medlem Hr. Pürschel, at han skal være forsigtig med at række en vis Mand en Lillefinger, for saa er denne Mand tilbøjelig til at tage hele Haanden. Men det nytter ikke, om jeg vilde gøre en saadan Henstilling, for det viser sig, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller allerede har givet vedkommende Mand hele Haanden, saa der er saamænd ikke noget at holde paa. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har nemlig paa et Møde en Gang i indeværende Sommer i Ørsted i Randers Amt taget Stilling til Spørgsmaalet om Tjenestemandslønningerne, en Stilling saa klar, at den ikke lader nogen Tvivl tilbage, idet der senere er fremkommet specielle Udtalelser af det ærede Medlem i Anledning af et Referat, der havde staaet i „Social-Demokraten“. Det ærede Medlem vil altsaa berigtige et efter hans Mening forkert Referat angaaende Spørgsmaalet om Tjenestemandslønningerne, og derefter siger det ærede Medlem til „Nationaltidende“ — der jo vistnok er hans ganske specielle Organ — følgende, som jeg maaske maa have Lov at citere: „Jeg sagde ved denne Lejlighed: Det konservative Folkeparti har altid ønsket, at vi skulde have en lille, men vel lønnet Tjenestemandstand, og det konservative Folkeparti maa derfor i den kommende Tid sætte ind paa, at Besparelserne kan ske gennem Nedgang i Antallet af Tjenestemænd. Naar det var undersøgt, vil jeg tilføje, at hvis Besparelserne her ikke var tilstrækkelige, maatte man ogsaa undersøge Forholdene angaaende Konjunkturtillægget, idet det jo var givet, at dette i 1919 fra alle Sider blev betragtet som et Velstandstillæg.“ Der har vi det, Konjunkturtillægget er et Velstandstillæg,

som man har Lov til at tage væk, og som man fra konservativ Side er villig til at tage væk, hvis det er nødvendigt. Jeg tror ikke, Tjenestemændene skal tro stærkt paa, at det ærede Medlem Hr. Pürschels første Linie vil blive holdt ret længe; det vil ikke vare længe, før man er ovre i anden Linie, hvor man altsaa roligt skærer ned paa Tjenestemandslønningerne, paa Konjunkturtillægget, fordi dette er et *Velstandstillæg*, som man har Ret til at tage fra Tjenestemændene. Her har man for nylig vedtaget i Rigsdagen en Lov, der regulerer Konjunkturtillægget med nedadgaaende Sæts efter Pristallet saaledes, at Konjunkturtillægget bevæger sig i Overensstemmelse med Pristallet og Prisbevægelserne i Landet, men samtidig staaer det konservative Folkepartis Repræsentanter frem og siger: Vi anser alligevel dette Konjunkturtillæg for et Velstandstillæg, det vil sige et Tillæg, som man i Virkeligheden kan bortskære, hvad Dag man vil, hvad Dag man finder, at Velstanden ikke længere bør være til Stede.

Den ærede Ordfører for det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Rode, udtalte, saa vidt jeg forstod, at man indenfor dette Parti var enig i den Tjenestemandspolitik, jeg havde skitseret, og som gik ud paa, at man ikke kunde tage noget fra Tjenestemændene ud over, hvad der fulgte af Prisniveauets Nedgang. Jeg ser i Dag af et Referat i Bladene, at der har været holdt et Møde i Aftes, hvor en radikal Taler, den bekendte Godsforvalter Berthelsen, har taget Ordet og udtalt, at de Radikale var villige til at gaa med til en Nedsikring af Tjenestemandslønningerne, naar der samtidig kom en Nedsættelse af de indirekte Skatter. Jeg forstaaer ikke rigtig denne Sammenknytning, for hvis der kommer en Nedsættelse af de indirekte Skatter, saa bliver derved Prisniveauet lavere, og saa faar som Følge deraf Tjenestemændene lavere Løn. Jeg forstaaer altsaa ikke denne Sammenknytning: At man vil være villig til at foretage en Nedsikring af Tjenestemændenes Løn, naar der samtidig foretages visse Nedsættelser af de indirekte Skatter. Jeg vil ikke haabe, dette betyder, at der indenfor det radikale Parti er ved at foregaa en Vending med Hensyn til det Standpunkt, jeg hidtil har ment man stod